

לאהבת אחי ורעי אספר לפניכם מעשה רב ונורא שנעשה בימי הגאון ר' מרדכי יפה בעל הלבושים: הגאון ר' מרדכי יפה היה אב"ד ור"מ בקהלת קטנות מקדם והרים ה' כסאו והגדיל למעלה שבאו שלוחים מק"ק פוזנא לקבלו עליהם לאב"ד ור"מ כי היה גאון רב בנגלה ובנסתר כאשר כל רואה בספריו הקדושים שעשה עשרה לבושים וכאשר הביאו לו אגרת רבנות כנהוג השיב הגאון למשולחים אקבל המכתב מכס ואהיה לכם למורה אמנם לא אוכל

לאהבת אחי ורעי אספר לפניכם מעשה רב ונורא שנעשה בימי הגאון ר' מרדכי יפה בעל הלבושים:

הגאון ר' מרדכי יפה היה אב"ד ור"מ בקהלת קטנות מקדם והרים ה' כסאו והגדיל למעלה שבאו שלוחים מק"ק פוזנא לקבלו עליהם לאב"ד ור"מ כי היה גאון רב בנגלה ובנסתר כאשר כל רואה בספריו הקדושים שעשה עשרה לבושים וכאשר הביאו לו אגרת רבנות כנהוג השיב הגאון למשולחים אקבל המכתב מכס ואהיה לכם למורה - אמנם לא אוכל

קדד כדושים

בעיניו וירץ לקראתו ויחבק וינשק להחסיד הנ"ל וסבר החסיד בדעתו שבידו או יבטל הגזירה מגירוש הנ"ל והיה מסבב בדברים אחדים עם המלך. ובתוך כך בא כומר אי ממדינת המלך ממרחקים לפני המלך ויפול לפני המלך ויברך את המלך ברכה ארוכה וחשובה בלשון לטיין או לועז והחסיד הנ"ל לא הבין דבריו. כשראה החסיד שיעבור זמן מנחה הלך לקרן זוית אחר להתפלל מנחה. ודעת החסיד היה שיש לו שהות להתפלל קודם שיפסוק הכומר מלברך את המלך ובתוך תפלת החסיד קם הכומר ההוא מעט רגליו וצוה לכל העומדים בבית המלך שיענו אמן על הברכה עבור שיתקיים ברכתו: וענו כולם יחדו אמן: והחסיד לא הבין דבריו ולא ענה אמן ולא הי' רוצה להפסיק בתוך התפלה: ושאל ג"כ אם היהודי ענה אמן על ברכתו ואמרו לא שמתפלל שם. ויהי כאשר שמע הכומר שלא ענה היהודי אמן תלש את שערו וצעק צעקה גדולה ומרה ואמר הוי על המעשה הרע הזה שבעבור היהודי הזה לא תתקיים ברכת המלך שלא ענה אמן על ברכתו. ויהי כאשר שמע המלך את דברי הכומר ויקצוף המלך מאוד ויתהפך על החסיד לאכזר ויצו את עבדיו להרוג את החסיד ולנתחו לנתחים ויעשו כן והמיתו אותו ביסורין קשים בעוה"ר וינתחוהו וישימו את הנתחים בתוך השמלה וישלחו לביתו. ואחר זאת גירש המלך את כל היהודים והיה שם עוד חסיד אחר חבירו של אותו חסיד הנהרג והוא היה יודע מחסידתו של

בעיניו וירץ לקראתו ויחבק וינשק להחסיד הנ"ל וסבר החסיד בדעתו שבידו או יבטל הגזירה מגירוש הנ"ל והיה מסבב בדברים אחדים עם המלך. ובתוך כך בא כומר אי ממדינת המלך ממרחקים לפני המלך ויפול לפני המלך ויברך את המלך ברכה ארוכה וחשובה בלשון לטיין או לועז והחסיד הנ"ל לא הבין דבריו. כשראה החסיד שיעבור זמן מנחה הלך לקרן זוית אחר להתפלל מנחה. ודעת החסיד היה שיש לו שהות להתפלל קודם שיפסוק הכומר מלברך את המלך ובתוך תפלת החסיד קם הכומר ההוא מעט רגליו וצוה לכל העומדים בבית המלך שיענו אמן על הברכה עבור שיתקיים ברכתו: וענו כולם יחדו אמן: והחסיד לא הבין דבריו ולא ענה אמן ולא הי' רוצה להפסיק בתוך התפלה: ושאל ג"כ אם היהודי ענה אמן על ברכתו ואמרו לא שמתפלל שם. ויהי כאשר שמע הכומר שלא ענה היהודי אמן תלש את שערו וצעק צעקה גדולה ומרה ואמר הוי על המעשה הרע הזה שבעבור היהודי הזה לא תתקיים ברכת המלך שלא ענה אמן על ברכתו. ויהי כאשר שמע המלך את דברי הכומר ויקצוף המלך מאוד ויתהפך על החסיד לאכזר ויצו את עבדיו להרוג את החסיד ולנתחו לנתחים ויעשו כן והמיתו אותו ביסורין קשים בעוה"ר וינתחוהו וישימו את הנתחים בתוך השמלה וישלחו לביתו. ואחר זאת גירש המלך את כל היהודים והיה שם עוד חסיד אחר חבירו של אותו חסיד הנהרג והוא היה יודע מחסידתו של

אותו חסי' הנ"ל והי' תמיד כמתרעם על מדותיו של הקב"ה כביכול וישפוט אותו החסיד שעש' איזה עבירה בצנעה כי מי חשי' קוב"ה דעביד דינא בלא דינא והיה אותו החסיד מתענה ובוכה ומתפלל שיודיעו לו מן השמים על איזה חטא נהרג החסיד הנ"ל במיתה משונה ויתבודד החסיד ההוא בחדר מיוחד יושב ומשתומם על החסיד הנהרג: ובא אצלו החסיד הנהרג בעצם היום בחדרו אשר הוא יושב לבדו משתומם ויחרד החסיד החי חרדה גדולה ויאמר לו החסיד הנהרג לא תירא ואל תחת. ויאמר לו החסיד החי יודע אני שחסיד גדול היית ע"כ תאמר לי על מה עשה ה' לך ככה ומה חרי האף הגדול אשר עבר עליך והשיב החסיד הנהרג אני אגיד לך האמת מימי לא עשיתי שום עבירה רק הקב"ה כביכול מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה ורוב העולם אינם נזהרים בעוה"ר בזה החטא שפעם אי' עשה בני הקטן ברכה על הפת ושמעתי ולא עניתי אמן על הברכה והאריך לי הקב"ה אפו עד המעשה שנעשה לי בעמדי לפני מלך בשר ודם שלא עניתי אמן על ברכת המלך ויחר למלך מאוד באותו שעה ב"ד של מעלה דנו אותי על שלא עניתי אמן על ברכת בני: לכן אתה חברי תספר באזני בנך ובן בנך ולכל

זהו כדושים

באי עולם את המעשה הזה ותזהירם על עניי
אמן ופרח לו האיש האמת החסיד. ואמר
שסיפר חכם הספרדי הנ"ל את המעשה הזה
להגאון רמ"י הנ"ל אמר לו אל תתערעם עלי
שנדיתי אותך כי נתכוונתי למען תהיה הנדוי
כפרה על עוונך: ואני מוחל לך הכל בתנאי
שתדרוש ברבים להזהירם על עניי אמן: וכאשר
נתקבלתי להיו' מוכיח בכל מדינות ת"ל אמר לי
חמי מאחר שהדבקתי בזרעו של רמ"י הנ"ל
מוטל עלי הדבר לדרוש עבורו בכל הקהלות
המעשה הנורא ההוא ולהזהיר בני ישראל על
עניית אמן. ע"כ הירא והחרד לדבר ה' יקרא
מעשה זאת פעם אחת בחודש להודיע לכל
מהעונש הגדול למי שאינו עונה אמן אפילו על
ברכת התינוק ומכ"ש בבה"כ כשהחזן חוזר
ומתפלל תפלי' י"ח: ובפרט ב' אמן שאין העולם
נוהרים בהם א' אצל המחזיר שכינתו לציון
אומרים תיכף מודים אנחנו לך ואין עונין אמן
ואצל מעריב של שבת ופרוס כו' כשמסיים
הש"ץ ועל ירושלים מתחילים ושמרו ע"כ
צריכין ליזהר שאיתא בספרי מוסר שחסיד א'
התענה על אריכות הגלות ונתגלה לו בחלום איך
יבא הגאולה שהעולם אינן משגיחין בעניית אמן

באי עולם את המעשה הזה ותזהירם על עניי אמן ופרח לו האיש האמת החסיד
החסיד. ואמר שסיפר חכם הספרדי הנ"ל את המעשה הזה להגאון רמ"י
הנ"ל אמר לו אל תתערעם עלי שנדיתי אותך כי נתכוונתי למען תהיה הנדוי
כפרה על עוונך: ואני מוחל לך הכל בתנאי שתדרוש ברבים להזהירם על עניי אמן: וכאשר
נתקבלתי להיו' מוכיח בכל מדינות ת"ל אמר לי חמי מאחר שהדבקתי בזרעו של רמ"י הנ"ל
מוטל עלי הדבר לדרוש עבורו בכל הקהלות המעשה הנורא ההוא ולהזהיר בני ישראל על
עניית אמן. ע"כ הירא והחרד לדבר ה' יקרא מעשה זאת פעם אחת בחודש להודיע לכל
מהעונש הגדול למי שאינו עונה אמן אפילו על ברכת התינוק ומכ"ש בבה"כ כשהחזן חוזר
ומתפלל תפלי' י"ח: ובפרט ב' אמן שאין העולם נוהרים בהם א' אצל המחזיר שכינתו לציון
אומרים תיכף מודים אנחנו לך ואין עונין אמן ואצל מעריב של שבת ופרוס כו' כשמסיים
הש"ץ ועל ירושלים מתחילים ושמרו ע"כ צריכין ליזהר שאיתא בספרי מוסר שחסיד א'
התענה על אריכות הגלות ונתגלה לו בחלום איך יבא הגאולה שהעולם אינן משגיחין בעניית אמן
על המחזיר וכו' ועל ירושלים. וגורמים להחזן שעושה ברכה לבטלה חס ושלום וכבר המה מורגלים בזה בעו"ה. ע"כ אני מתקן בכל
הקהלו' ובכל מקום שאני נוסע לזכות את הרבים וגוזר אני על כל החזנים קודם מודי' וקודם ושמרו ימתין החזן אחר סיום הברכה
ויכה באגרוף על התיבה שקורין עמוד כדי שיזכיר להקהל אנשים ונשים וטף לענו' אמן וירגיל הנער בזה ומהרגל נעשה טבע גם
בזקנות' לא יסור ממנו: ואם לא יעשה החזן כן חל העונש על החזן שהוא גורם מיתה להשומע ואינו עונה והוא תיכף ומיד חייב מיתה
רק אין בעל הרחמים פוגע בנפשו תחלה ובא לידי עניו' ח"ו ועני חשוב כמת. ע"כ לא יהא אמן קל בעיניכם ואין האדם נקרא (צ צדיק)
אא"כ קיים בכל יום צ' אמנים ד' קדושו' י' קדושים ק' ברכו' ר"ת צדיק ע"כ מספר ד"מ:

על המחזיר וכו' ועל ירושלים. וגורמים להחזן שעושה ברכה לבטלה חס ושלום וכבר המה מורגלים בזה בעו"ה. ע"כ אני מתקן בכל
הקהלו' ובכל מקום שאני נוסע לזכות את הרבים וגוזר אני על כל החזנים קודם מודי' וקודם ושמרו ימתין החזן אחר סיום הברכה
ויכה באגרוף על התיבה שקורין עמוד כדי שיזכיר להקהל אנשים ונשים וטף לענו' אמן וירגיל הנער בזה ומהרגל נעשה טבע גם
בזקנות' לא יסור ממנו: ואם לא יעשה החזן כן חל העונש על החזן שהוא גורם מיתה להשומע ואינו עונה והוא תיכף ומיד חייב מיתה
רק אין בעל הרחמים פוגע בנפשו תחלה ובא לידי עניו' ח"ו ועני חשוב כמת. ע"כ לא יהא אמן קל בעיניכם ואין האדם נקרא (צ צדיק)
אא"כ קיים בכל יום צ' אמנים ד' קדושו' י' קדושים ק' ברכו' ר"ת צדיק ע"כ מספר ד"מ: